

BELLON, Karel L. (Oppuurs 30 november 1891 – Nijmegen 13 september 1957).

Liep school aan het Onze-Lieve-Vrouwcollege van Boom en vatte in 1910 zijn priesterstudies aan in het Klein- en Grootseminarie van Mechelen. In 1915 werd Bellon tot priester gewijd en doceerde hij wijsbegeerte aan het Klein Seminarie van Mechelen. Daarna studeerde hij theologie aan de Leuvense universiteit maar omdat hij als leraar teruggeroepen werd naar het Klein Seminarie kon hij zijn studies niet voltooien. In 1924 werd hij hoogleraar aan het Grootseminarie van Mechelen, in 1928 volgde zijn benoeming tot hoogleraar in de filosofie en de algemene godsdienstwetenschappen aan de katholieke universiteit van Nijmegen. De vereiste doctorstitel werd hem honoris causa door de Leuvense universiteit geschonken.

Tijdens zijn rectorship werd de universiteit van Nijmegen verder uitgebouwd. Bellon publiceerde een aantal werken over godsdienstwetenschap en wijsbegeerte en hij werkte mee aan verscheidene

tijdschriften. In 1946 organiseerde hij een Belgisch-Nederlands katholiek congres dat ten doel had de culturele samenwerking tussen Noord en Zuid te verstevigen. Het belangrijkste resultaat van het congres was de oprichting van het Gezelle-Thijmgenootschap. Net voor zijn overlijden werd hij benoemd tot buitenlands lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België.

LITERATUUR: F.J. de Waele, 'In memoriam mgr. prof. dr. K.L. Bellon', in *Jaarboek van de KVAWLSKB*, jg. 19 (1957), p. 218-220.

BERNARD VAN CAUSENBROECK